

РЕШЕНИЕ

№ 6309

гр. София, 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 46 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНКА Г. ЦИКОВА
като разглежда докладваното от КРАСЕН ПЛ. ВЪЛЕВ Гражданско дело №
20221110170462 по описа за 2022 година

Производството е образувано по **искова молба на К. А. К.**, ЕГН:*****, с адрес в АДРЕС, **срещу А. С. С.**, ЕГН:*****, с адрес АДРЕС с която се моли съда да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 3000 лева/ частичен иск от пълен размер от 6000 лева/- обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се във физически и психически болки и страдания, вследствие от противоправно поведение на ответника на 23.10.2018 г.- нанесена лека телесна повреда, ведно със законната лихва считано от 23.10.2018 г. до окончателното изплащане.

Ищецът твърди, че на 23.10.2018 г. заедно със съпругата си Г К.а се придвижвали с личния на ищеца автомобил към дома им, находящ се в АДРЕС Докато ищецът паркирал пред блока от ключарско ателие на същата улица излязъл А. С. и ударил с двата си юмрука по предния капак на колата. Непосредствено след това, С. минал от страната на шофьорското място на колата, където стоял ищеца, отворил вратата на колата и нанесъл удари с десен юмрук по главата, в областта над лявото ухо. Ищецът твърди, че усетил силна болка от ударите, лявото му ухо заглъхнало, изпаднал в шок.

След като ищецът и съпругата му слезли от колата С. се обърнал към ищеца и извикал: „Ще те убия, мамка ти!“. Ищецът сочи, че последвал ответника по ул. „ЦГ“ и му казал, че ще го съди за това, което му причинил и се обърнал наобратно с лице към автомобила си, и тръгнал в тази посока. В този момент чул виковете на съпругата му и усетил силен удар в горната дясна част на главата си, пот която му причерняло. След като се обърнал ищецът видял А. С., който държал в едната си ръка продълговат предмет, наподобяващ пръчка. Той замахнал отново с този предмет и ищецът вдигнал ръка над главата си, за да се предпазя от последващ удар. Поддържа, че много се уплашил от нападението, в т.ч. и да не би жена му да стане обект на насилие, като двамата се затичали към входа на блока им.

Ищецът твърди, че свидетел на случилото се станала съпругата му Г К.а, която го следвала и викала за помощ, но никой не се отзовал. Тя потърсила полицейска и медицинска помощ на тел. 112. Пристигналият екип на ЦСМП - София направил промивка на раните след което транспортирал ищеца до ВМА за извършването на обстоен преглед. Проведените медицински изследвания установили високи стойности на кръвна захар и кръвно налягане. Ищецът твърди, че получил увреждане на слуха на лявото ухо. Били

констатирани и следните телесни травматични увреждания: Разкъсно - контузна рана, вдясно на главата; Кръвонасядане зад лява ушна мида - 1.5/1.0 см; .Оток с неправилна окръглена форма зад лява ушна мида; .Оток по тръбната повърхност на дясна ръка в областта на проекциите на 1 -ва до 4-та кости, размери общо около 9/7 см; Охлузване на кожата в областта на дясна лакътна изпъкналост - 3/1 см, представляващи множество мекотъканни травми, които са причинили временно разстройство на здравето, неопасно за живота, по смисъла на чл.130, ал.1 от НК.

Ищецът сочи, че депозирал жалба в 04 РУ - СДВР срещу А. С., било образувано ДП№ 228 ЗМК 418/2019г, С Постановление на СРП от 11.03.2020г., наказателното производство било спряно, доколкото се установява, че извършеното деяние от А. С. реализира състава на престъпление по чл. 130, ал.1 от НК - лека телесна повреда и същото е такова от частен характер.

Ищецът твърди, че не можел да се отърсе от ужаса, който изживял, страхувал се от ответника. Изпитвал силно чувство на тревожност и безпокойство, страдал от безсъние, усещал се безсилен и неработоспособен, затворил се в себе си и нямал желание за социални контакти.

Препис от исковата молба е връчен на ответника и в срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор, с който се оспорват исковете като неоснователни и недоказани.

Сочи се, че между страните е било образувано НОХД 2671/2020 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 12 с-в. Прави се позоваване на изготвено по наказателното производство съдебно-психологични и съдебно-психиатрични експертизи, както и на Постановление от 09.03.2020 г. по пр.пр.№ 53605/2018 г. по описа на СРП за спиране на наказателното производство.

Твърди се, че остава недоказано нанасянето на телесни увреждания по К. А. К. от страна на ответника като от свидетелските показания по наказателното производство било видно, че не А. С. С., а К. А. К. е нападнал с прът ответника.

Сочи се, че физическите болки, които е преживял К. не следва да попадат в обхвата на настоящото производство, като те остават недоказани, а психически болки и страдания също не е доказано да са настъпили.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Образувано е било досъдебно производство по пр.пр. №53605/2018 г. по описа на СРП, ДП №ЗМК-418/2019 г. по описа на 04 РУ-СДВР. С постановление за спиране на наказателното производство от 09.03.2020 г. наблюдаващият прокурор е приел за установена следната фактическа обстановка: „А. С. С. стопанисва помещение, пригодено за ключарско ателие, находящо се в АДРЕС В блока, в който се намира ателието, на ет.2 живее пострадалия К. А. К.. Отношенията между двамата били влошени, като причина за това било обстоятелството, че К. паркирал управлявания от него лек автомобил в близост до ателието на С., така че последния не можел да отвори вратата на помещението, което използвал. Многократно двамата водели разговори на тази тема, но така ѝ не стигнали до решение на конфликта.

Св.К имал спорове и със свои съседни свързани с местата за паркиране на, автомобили, включително и със св.П. И. И..

На 23.10.2018 г., около 19,00 часа С. заключвал външната врата на ателието, като видял светнали фарове на автомобил. Същият се обърнал и установил, че в близост до ателието му бил спрял автомобил марка „Мерцедес“, с ДК № ДНК, управляван от неговия съсед К., който се насочил в посока към вратата на ателието. В автомобила била и св.Г ХС-К.а. Св.С. застанал с лице към автомобила, като въпреки това К. не спрял и С. бил ударен с Предната част на автомобила в краката си. Същият загубил равновесие и паднал с тялото си върху предния капак на автомобила. Веднага след инцидента С. отишъл до

предната лява врата на автомобила. Двамата с К. си разменили реплики, като св. С. нанесъл няколко удара с ръка в областта на главата на К., след което побягнал. По данни на пострадалия и съпругата му, С. отправил закани с думите: "Ще те убия". К. подгонил С., като държал в ръката си неустановен по делото предмет, наподобяващ прът. Стигайки до С., пострадалия замахнал с предмета в посока на главата на същият, като последния вдигнал ръка, за да се предпази и бил ударен в нея. С. отново побягнал, като своевременно подал сигнал на тел. 112. Стигайки до него К нанесъл удар с глава в главата на С., след което си тръгнал в посока на дома си. В близост били и св.П. И. И. и св.А. Г. А.. Веднага след случая, св.С. позвънил на св.ПДК-съсед на К и го помолил да слезе, като му разказал, че К го е бутнал с колата си. На място била и св.Ка, която заявила на св.К, че съпруга ѝ и С. се сдърпали, като последния го ударил. Пред св.К, К. викал и заплашвал, че ще унищожи и съсипе св.А. С.. Във връзка с подадения сигнал пристигнали полицейски служители от 04 РУ-СДВР. На място пристигнал и екип на ЦСМП, за да бъде оказана медицинска помощ на К..

На св.С. не е била оказана медицинска помощ и същият не е посещавал медицинско заведение, във връзка със случая. "

Наблюдаващият прокурор е приел, че в резултат на действията на А. С. е причинена лека телесна, повреда на К. К., -престъпление по смисъла на чл. 130 ал.1 от НК, като същото съгласно чл. 161, ал. 1 НК е такова от частен характер по НК и не са налице предпоставките по чл. 49 НПК за намеса на Прокуратурата.

Представен по делото е лист за преглед на пациент при д-р ВП от 23.10.2018 г., видно от който на К. А К. е поставена диагноза „повърхностна травма на окосмената част на главата“. Снета е анамнеза, че е бил ударен по главата, не е губил съзнание, отрича гадене, повръщане и главоболие. С малка рана на главата.

Представен по делото е амбулаторен лист от 29.10.2018 г., съставен от д-р ИНМ като при преглед на К. А К. е констатирана „перфорация на тъпанчето, неуточнена“ и „мозъчно сътресение, без открита вътречерепна травма“.

Представено по делото е съдебномедицинско удостоверение №853/2018 г., изготвено от д-р М А.- съдебен лекар от Клиника по съдебна медицина и деонтология при УМБАЛ „А“ ЕАД, като на 24.10.2018 г., 10:40 ч. е прегледан К. А. К.. Констатирано е, че в дясната теменна област на главата, има поставена марлена превръзка, като същата не може да бъде свалена и съответно впоследствие сменена при условията на кабинета за преглед на живи лица в клиниката, поради липсата на необходимите норми за стерилност на превързочния материал и съответните инструменти. В областта, непосредствено зад лявата ушна мида, има ограничено бледо мораво кръвонасядане, с неправилна форма и размери 1,5/1 см. Същата област е обхваната от лекостепенен мековат оток, с неправилно окръглена форма и диаметър около 1,5 см. Тръбната повърхност на дясната ръка, в областите на проекциите на първа, до четвърта предкиткови кости, е обхваната от добре изразен, сравнително уплътнен разлят оток, с неправилна форма и размери около 9/7 см. В областта на дясната лакътна изпъкналост, има повърхностно охлузване, с червеникаво дъно, леко под нивото на околната кожа, с неправилна форма и размери 3/1 см. Посочено е, че по данни на пациента на 23.10.18 г. около 19,00-19,30 ч. бил нападен от познат мъж, който му нанесъл няколкократно юмручни удари по главата, след което го ударил с предмет, който пострадалият не може да определи, в дясната половина на главата. При прегледа е установена разкъсно-контузна рана в дясната теменна област на главата; оток и кръвонасядане в областта зад лявата ушна мида; охлузване на десния лакът; оток на дясната ръка. Заключено е, че тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърди тъпи и тъпоръбести предмети, по механизма на удари с или върху такива, както и от тангенциалното (косото) им действие,

и могат да се получат по време и начин, както съобщава прегледаният.

По делото е назначена, изслушана и приета съдебно-медицинска експертиза, която съдът кредитира като компетентно изготвена. Вещото лице е посочил, че от представените в делото медицински документи е видно, че ищецът е получил съчетана травма на глава и тяло довела до:

- Глава - Разкъсно-контузна рана в дясната теменна област (без описание на размера); Оток с кръвонасядане зад лявата ушна мида от 1,5/1 см.
- Десен лакът - охлузване от 3/1 см.
- Дясна ръка - оток по тръбната повърхност от 9/7 см.

Описаните 6 дни след процесния инцидент в амбулаторния лист от личен лекар диагнози - „Перфорация на тъпанчето“ и „Мозъчно сътресение“, не могат да се обсъждат като достоверни медицински факти, доколкото първата диагноза е със статут на хипотеза (обсервацио, стр.8), непотвърдена впоследствие от специалист УНГ, а втората не е залегнала в установените диагнози от прегледа в КДБ/СО на ВМА - София от 23.10.2018 г. (липса на клинична картина и ясно съзнание, стр.9) и непотвърдена впоследствие от неврохирург.

Описаните диагнози се причисляват към повърхностните травми, причиняващи временно разстройство на здравето, неопасно за живота.

Вещото лице е заключило, че получените от ищеца повърхностни травми се получават по механизма на директния удар с или върху твърд тъп предмет или повърхност, с пряко или тангенциално въздействие. Описаните в травматични увреждания получени по механизма на директния удар, кореспондират с написаното в исковата молба и от медицинска гледна точка са в причинна връзка с процесния инцидент от 23.10.2018 г.

Вещото лице сочи, че причиненото страдание от получената болка е била с променлив интензитет, от умерена до силна през първите 24 часа, до слаба и затихваща към края на възстановителния период (около 20 дни). Медицинските критерии за пълното възстановяване от конкретните травматични увреждания на ищеца, при навременно оказано адекватно лечение и липса на усложнения, за възрастовата група на ищеца е около 20 дни, като в делото не се открити данни за друго. Повърхностните травми имат благоприятна прогноза и обратен ход на развитие, като не оказват трайни увреждания на здравето.

В рамките на проведеното съдебно дирене пред настоящата инстанция са разпитани свидетелите Г С-К.а, А. Г. А. и П. И. И..

Г С-К.а е съпруга на ищеца, с който живеят на ул. „ЦГ“ АДРЕС. Тя сочи, че ответникът А. С. притежава ключарско ателие в същата сграда. Тя разказва, че в края на месец октомври 2018 г. заедно със съпруга ѝ се прибирали, като паркирали колата пред блока, в който живеели- пред ключарското ателие на С.. В този момент той заключвал ателието и се обърнал и ударил предния капак на колата, с юмруци. След това се преместил откъм шофьорската врата, отворил я и нанесъл 2-3 удара с юмрук в лявата част на главата покрай ухото на ищеца. Ответникът побягнал, ищецът го попитал „защо бягаш, какво правиш, защо го правиш“, а С. отговорил „Защото ще те убия, бе мамка ти“. К. последвал С., за да потърси обяснение. Свидетелката се отправила към намиращ се на 20 м. магазин, стопанисван от св. П. И., където бил и св. А. А., държащ златарско ателие. Тя разказва, че се обърнала към тях с думите „Спрете това безумие, нещо ще стане тук виждате, че има някакъв конфликт“, а те отговорили „Абе айде стига, бе“. След като се обърнала свидетелката видяла как С. ударил К. с предмет, приличащ на пръчка по главата, като ищецът се предпазвал като държал вдигната дясната си ръка. След това свидетелката заедно със съпруга си побягнали към входа на жилищната сграда, намираща се на около 20 метра и К.а се обадила на тел. 112, за да сигнализира за инцидента, а след като видяла какво е състоянието на съпруга ѝ се обадила втори път, за да поиска линейка. След като дошла

бърза помощ ищецът бил прегледан и било предложено да бъде транспортиран до болница. Той бил откаран в спешното отделение на ВМА, където също бил прегледан, но отказал да бъде хоспитализиран.

Свидетелката разказва, че когато дошъл екип от 4-то РУ с двама полицаи те не направили нищо, като били наясно със случая предварително. Съставили предупредителни протоколи и на ищеца и на ответника.

Тя разказва, че К. имал дълбока рана в областта на дясната част на главата, която кървяла, хематом на дясната ръка, охлузвания в долната част на ръката. Той бил в шок и дори не изпитвал болка. След инцидента се променил емоционално, психически и физически. Във ВМА му установили диабет с доста високи показатели, кръвните показатели също били високи. Свидетелката твърди, че съпругът ѝ се сринал, като и към настоящия момент не се е възстановил, затворил се в себе си, ограничил социалните си контакти, станал апатичен дори и към работата си, сприхав и нервен, нарушил се съня му и нощно време прекарвал голяма част пред компютъра си. Още в болницата заявил, че се страхувал и искал да се прибере на сигурно място. Според свидетелката съпруга ѝ е развил нещо като „страхова невроза“, тъй като ответника продължава да стопанисва ателие в сградата.

Според свидетелката на С. не му е приятно да се паркира пред ателието му, с изключение на определени хора, като сочи, че това е първия конфликт между страните.

Свидетелят П. И. познава страните по делото като негови съседи. Разказва, че знае за конфликт между двамата, като ответникът се е оплаквал, че ищецът спира с колата си пред ателието му. Разказва за случай в края на 2018 г., когато ищецът блъснал ответника с колата си, двамата се скарали, като свидетелят бил очевидец как ответника С. бяга по улицата, а К. го гони с метална тръба и го ударил. След това К. в присъствието на свидетеля ударил с главата си главата на ответника С., който си изтървал телефона. След това ответника се обадил на тел. 112, а носът му е бил надут. Свидетелят не е забелязал промяна в поведението на ищеца К. след това.

Свидетелят А. А. познава страните по делото като негови съседи. Той разказва, че бил очевидец на инцидент между двамата преди години. Той се намирал на ул. „ЦГ“ до магазина на св. П. И. заедно с него, когато видял как ответника С. бяга към тях, като бил преследван от К. с някакъв предмет. Когато С. пристигнал при св. А., К. го ударил с главата си по главата. След това ответника се обадил на тел. 112. Свидетелят не е забелязал страните да са имали наранявания след конфликта, нито промяна в поведението на ищеца К. след това.

Въз основа на установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Правната квалификация на предявените иски не намира своето основание в разпоредбите на чл. 45 от ЗЗД във вр. чл. 86 ЗЗД. Съобразно разпределената доказателствена тежест ищецът следва, при условията на пълно и главно доказване, да установи наличието на претърпени вреди както и техния вид и размер, които да са следствие от противоправно поведение на ответника, изразяващо се в нанасяне на удари с десен юмрук по главата, в областта над лявото ухо и удар с продълговат предмет, наподобяващ пръчка.

Със задължителна сила за гражданския, респ. административния съд, се ползват само актове (присъди и решения) на съда, но не и актове на прокурора, включително и постановленията за прекратяване на наказателно производство. Така настоящият граждански състав не може да ползва а priori установената фактическа обстановка и правните изводи на наблюдаващия прокурор. Следва обаче да се посочи, че същата фактическа обстановка, както и правните изводи на прокурора се установяват в настоящия процес въз основа на показанията на разпитаните свидетели. Същите се подкрепят и от представената по делото медицинска документация и изслушаното и прието заключение по

СМЕ.

Следва да бъде посочено, че въпреки, че по делото е приобщено воденото наказателно производство, гражданският съд не може да стига до доказателствените си изводи въз основа на показания на свидетели и експертизи, които не са събрани в проведеното съдебно дирене, което е израз на принципите на устност и непосредственост в гражданския процес. Така съдът не следва да обсъжда наведените с отговора на исковата молба възражения на ответника, основаващи се на доказателства и доказателствени средства, несъбрани по реда на ГПК.

Настоящият съдебен състав приема за установено, че на 23.10.2018 г. ищецът К. К. бил паркирал личния си автомобил пред ключарското ателие на ответника А. С., находящо се в АДРЕС Ответникът минал от страната на шофьорското място на колата, където стоял ищеца, отворил вратата на колата и нанесъл удари с десен юмрук по главата, в областта над лявото ухо. В последствие при възникналия конфликт ответника заявил на отправените от ищеца искания за обяснения „Ще те убия, мамка ти!“. На ищеца била причинена лека телесна повреда, изразяваща се в разкъсно-контузна рана в дясната теменна област, оток с кръвонасядане зад лявата ушна мида от 1,5/1 см., охлузване на десен лакът с размер 3/1 см. и оток на дясната ръка с размер 9/7 см.- повърхностните травми, причиняващи временно разстройство на здравето, неопасно за живота, които са причинили болка, отшумяваща за 24 часа с остатъчна такава за 20 дни.

Съдът приема и за установено, че между страните по делото е бил налице конфликт относно нежеланието на ответника да се спира с автомобили пред стопанисването от него ключарско ателие и желанието на ищеца да паркира именно там. Съдът намира, че не ответникът е нанесъл удар с предмет, наподобяващ тръба върху главата на ищеца, а именно обратното това е сторил К., удрайки С. както с тръба, така и с удар „глава в глава“. Отделно съдът намира, че и повод за конфликта е дал К., който е ударил с автомобила си ответника. Може да се направи извод, че става въпрос за битов конфликт свързан със спор за паркиране, като в процесния случай инициатор на конфликта и поддържал същият е именно ищеца. Тези изводи на съда обаче се явяват ирелевантни за правния спор, доколкото ответникът не е въвел в гражданския процес възражение за съпричиняване, което би било основателно и по мнение на настоящия състав би довело до намаляване на гражданската отговорност на ответника за причиненото телесно и психическо увреждане на ищеца, а такова с оглед диспозитивното начало и принципа, че обемът на дължимата защита и съдействие се определят от страните/чл. 6, ал. 2 ГПК/ не може служебно да се направи и отчете от съда.

За да приеме установената фактическа обстановка съдът дава вяра на показанията на св. К.а отчасти като отчита заинтересоваността ѝ и статута ѝ на съпруга на ищеца и не ги кредитира в частта, че ответникът е ударил с юмруци по капака на автомобила, както и в частта, че ищецът гонейки ответника е получил удар с неустановен предмет по главата. В тази част те се опровергават от показанията на разпитаните свидетели А. и И.. Заклучението на вещото лице е обективно и компетентно изготвено от лице, притежаващо специални знания, включено в списъка на вещите лица на СГС и няма основание да не бъде поставено в основата на доказателствените изводи на съда. Така съдът намира, че е установено и наличието на претърпени вреди, а именно посочената от вещото лице съчетана травма на глава и тяло. Съдът кредитира заключението и в частта, в която вещото лице прави извод за липса на връзка между поставените диагнози - „Перфорация на тъпанчето“ и „Мозъчно сътресение“ и процесното събитие. Няма причинно-следствена връзка и между заявеното от св. К.а наличие на диабетно състояние и влошени кръвни показатели на ищеца и процесния деликт.

От събраните гласни доказателства се установява характера и интензитета на болките и страданията, респ. неудобствата, претърпени от причиненото телесно увреждане и трудностите в рамките на възстановителния период. В тази връзка, свидетелските показания носят нужната степен за целта на доказването информация, която е в унисон със изводите на

вещото лице по приетата СМЕ.

При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът изходи от няколко обективни критерия - възрастта на пострадалия, интензитета и оздравителния период до отшумяване на болките, както и неприятните психически изживявания и стрес, които са от естеството си да бъдат предизвикани от едно такова телесно увреждане. Ищецът към момента на инцидента е бил на 67 години- възраст над средната, която има двойко значение. От една страна в тази възраст травматичните увреждания се отразяват по-тежко и възстановителния процес е по-бавен. От друга страна в тази възраст човек трябва да е по-улегнал, до подхожда по-зряло и толерантно и да оценя рационално и прагматично случващите се битови дразги, като те не следва да са от естество да създадат сериозни психически травми. Съдът отчита, че става въпрос за лека телесна повреда с доста нисък интензитет. Същевременно възстановителният процес е кратък. Съдът отчита и, че такова непозволено увреждане на публично място в присъствието на други хора е инцидентна проява, нехарактерна за ежедневието на който и да човек, като телесна повреда и отправени обидни думи с елемент на закана и упражнено физическо насилие от съсед е увреждане с такъв интензитет, годно да създаде стрес и неприятни психически изживявания в по-голяма степен и за един сравнително по- дълъг период. Съгласно постоянната съдебна практика при определяне на справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди следва да се отчита и обществено-икономическата конюнктура в страната към момента на увреждането, а не към момента на постановяване на съдебния акт. /Решение № 70 от 28.07.2015 г. по т. д. № 707 / 2014 г. на Върховен касационен съд, 2-ро тър. Отделение/. Така съдът отчита значителните инфлационни процеси и значителното покачване на средния месечен доход в България, настъпили за периода от близо 5 години- от 2018 г. до 2023 г. Размерът на присъденото обезщетение също така не може да служи като източник за неоснователно обогатяване. /Решение № 146 от 07.10.2020 г. по гр. д. № 4129 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. Отделение, Решение № 143 от 29.03.2021 г. по гр. д. № 3662 / 2019 г. на Върховен касационен съд, 4-то гр. отделение /.

Така спазвайки правилото на чл.52 от ЗЗД за реално и пълно обезщетяване на вредите и отчитайки постановките на ППВС № 4/1968 г, съдът намира за справедливо обезщетение, такова в размер на 1200 лв.

Частичната основателност на главния иск в размер на 1 200 лева води и до частична основателност на акцесорната претенция с правно основание чл. 86 от ЗЗД. В Решение № 1048 от 18.07.2001 г. на ВКС по гр. д. № 1022/2000 г., IV г. о. е отбелязано, че „Лихвите върху обезщетението за непозволено увреждане са компенсаторни, а не мораторни; те се дължат от деня на събитието, като определянето на този момент е задължение на съда. Ищецът по иск за вреди от непозволено увреждане има право да претендира лихви от деня на увреждането, откогато вземането му е станало изискуемо. Същият не е нужно да посочва конкретен размер на претенцията от датата на деликта до депозиране на исковата молба.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК, на ищеца съобразно уважената част от исквете се следват деловодни разноски за настоящото производство, чийто размер, възлиза на 688 лв., от общо претендиран размер от 1720 лева/ в т.ч. държавна такса- 120 лева, 400 лева- депозит за вещо лице и 1200 лева-адвокатски хонорар/.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът също има право на разноски съобразно отхвърлената част- 600 лв., от общо претендиран размер от 1000 лева/ в т.ч. 100 лева-депозит за свидетели и 900 лева-адвокатски хонорар/.

Мотивиран от горното и на основание чл. 235 от ГПК, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. С. С., ЕГН:***, с адрес АДРЕС да заплати на основание чл. 45 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД на К. А. К., ЕГН:*****, с адрес в АДРЕС сумата от 1200 лева/**

претендирана като частичен иск от 3000 лева от пълен размер от 6000 лева/- **обезщетение за неимуществени вреди**, изразяващи се във физически и психически болки и страдания, вследствие от противоправно поведение на ответника на 23.10.2018 г.- причинена лека телесна повреда, изразяваща се в нанесени удари с десен юмрук по главата, в областта над лявото ухо и отправяне на думите „Ще те убия, мамка ти!“, **ведно със законната лихва считано от 23.10.2018 г. до окончателното изплащане**, като ОТХВЪРЛЯ иска за обезщетение за неимуществени вреди за разликата над уважения размер от 1200 лева до пълния предявен размер от 3000 лева- частичен иск от пълен размер от 6000 лева, ведно със законната лихва върху неоснователния размер на главницата.

ОСЪЖДА А. С. С., ЕГН:*****, с адрес АДРЕС да заплати на основание чл. 78, ал. 1 ГПК на **К. А. К.**, ЕГН:*****, с адрес в АДРЕС, сумата от 688 лева- съдебно-деловодни разноси.

ОСЪЖДА К. А. К., ЕГН:*****, с адрес в АДРЕС, да заплати на основание чл. 78, ал. 3 ГПК на **А. С. С.**, ЕГН:*****, с адрес АДРЕС сумата от 600 лева- съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийския градски съд, в двуседмичен срок от връчването на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____